

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1967/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Jelene Rajić, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Senke Orlić Zaninović članica vijeća, te sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Mehatronika Burazin d.o.o., Split, Kroz Smrdečac 43, kojeg zastupa odvjetnik Zoran Zović, Split, Gundulićeva 20 i AdriaticBooking j.d.o.o., Split, Gundulićeva 32, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Vidović & partneri d.o.o., Zagreb, Kralja Zvonimira 2, protiv odluke tuženika Vlade Republike Hrvatske, Zagreb, Trg Sv. Marka 2, klasa: UP/I-022-03/21-04/08, ur.broj: 50301-05/20-21-2 od 11. studenoga 2021., koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, Split, Gundulićeva 29a, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Žnjan d.o.o. Split, Kralja Zvonimira 14, kojeg zastupa odvjetnica Nevenka Antonija Radić, Split, Domovinskog rata 29b, radi koncesije, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude i rješenja Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-3804/21-29 od 13. ožujka 2023., na sjednici vijeća održanoj 3. svibnja 2024.

p r e s u d i o j e

Odbijaju se žalbe tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-3804/21-29 od 13. ožujka 2023.

i

r i j e š i o j e

- I. Poništava se točka IV. izreke rješenja Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-3804/21-29 od 13. ožujka 2023. u dijelu u kojem je odlučeno o naknadi troškova spora tuženiku, dok se u preostalom dijelu žalbe odbijaju.
- II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe.

Obrazloženje

1. Osporenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanjem rješenja tuženika, klasa: UP/I-022-03/21-04/08, urbroj: 50301-05/20-21-2 od 11. studenoga 2021. kojim je koncesija na pomorskom dobru u svrhu izgradnje i gospodarskog korištenja plaže na dijelu k.o. Split, uvala Žnjan, dana trgovačkom društvu Žnjan d.o.o. pod uvjetima i na način propisan naprijed navedenom Odlukom.

1.1. Rješenjem prvostupanjskog suda odbijeni su prijedlozi tužitelja za određivanjem odgovnog učinka tužbi te za izdavanjem privremene mjere (točka II. i III. izreke). Točkom IV. izreke rješenja prvostupanjskog suda naloženo je tužiteljima da naknade trošak ovog spora tuženiku u iznosu od 1.493,13 eur/11.250,00 kn, a zainteresiranoj osobi u iznosu od 995,42 eur/7.500,00 kn te su odbijeni zahtjevi tužitelja za naknadu troškova spora.

2. Tužitelj Mehatronika Burazin d.o.o. u žalbi navodi da je nezakonito utvrđen vrijednosni prag te je nezakonita objava o namjeri davanja koncesije, budući je Uredbom Komisije (EU) od 31. listopada 2019. o izmjeni Direktive 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s pragovima primjene za postupke davanja dodjele ugovora vrijednosni prag utvrđen na 5.350.000,00 € te se primjenjuje od 1. siječnja 2020. Ovdje je procijenjena vrijednost koncesije 1.813.052.854,98 kn pa sud uopće nije utvrdio je li ta vrijednost manja, jednaka ili veća u odnosu na naprijed navedeni prag, zbog čega smatra da je sukladno odredbi članka 40. stavka 2. Zakona o koncesijama postupak davanja koncesije ne može zakonito započeti prije objave obavijesti o namjeri davanja koncesije u službenom listu Europske unije. Nadalje, glede davatelja koncesije ističe da u zaglavlju dokumentacije za nadmetanje stoji Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, a u dokumentaciji za nadmetanje stoji Vlada Republike Hrvatske umjesto Vlade Republike Hrvatske u ime Republike Hrvatske, jer to odredba članka 7. stavka 1. točke 1. Zakona o koncesijama izričito propisuje. Glede određivanja glavnih i sporednih djelatnosti ističe da dokumentacija za nadmetanje očigledno ne određuje ništa o pogledu sporednih djelatnosti, niti uopće razlikuje glavne od sporednih, a što nije istovjetno s obavijesti o namjeri davanja koncesije. U obavijesti stoji jedno, a u dokumentaciji drugo, pa se radi o neskladu između naprijed navedenih dokumenata. Također, sud nije imao u vidu prigovore Ministarstva financija od 16. lipnja 2021. koje je to tijelo dalo na prijedlog odluke o koncesiji. Ističe da je otvaranje ponuda održano 29. ožujka 2021., dok se Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture obratilo Ministarstvu financija 25. svibnja 2021. pa iz kronologije proizlazi da se doduše to Ministarstvo obratilo Ministarstvu financija prije donošenje osporene odluke o davanju koncesije, ali u samom prijedlogu te odluke već je tituliran Žnjan d.o.o., tj. onaj kome će se koncesija dati. U svakom slučaju iz mišljenja Ministarstva financija je jasno da je Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture prije donošenja osporene odluke o davanju koncesije, dostavilo prijedlog te odluke kojim je naznačilo da će predmetnu koncesiju dati društvu Žnjan d.o.o. Također je samo Ministarstvo financija prepoznalo da predloženi koncesijski model veze s plažom ima samo zato što se predmetno kopno nalazi tik uz more, pa utoliko ima veze s iznajmljivanjem plažnih rekvizita, čuvanjem stvari, privezom i odvozom, te parkingom

kao glavnim djelatnostima iako je upravo obratno, umjesto da se taj model temelji na turističko-ugostiteljskim djelatnostima i baš "sporednoj" djelatnosti, zbog čega i Ministarstvo uočava da u tom slučaju iznos naknade kao početni ne bi mogao biti od 100,00 kn po metru kvadratnom, a ne 5,00 kn po metru kvadratnom. Ovo iz razloga jer Ministarstvo primjećuje da je prevlast turističko-ugostiteljske djelatnosti sasvim očita. To Ministarstvo je navelo da je mišljenja kako bi resorno ministarstvo trebalo sagledati sve iznijeto u tom mišljenju i utvrditi jasno i nedvosmisleno ispravnost postupanja i određenja koncesijskih naknada, a da se niti na koji način ne dovodi do ugrožavanja interesa Republike Hrvatske, kao i na nužnost poštivanja odredbi članka 68. i 69. Zakona o koncesijama. Ističe da upravo odredba članka 74. Zakona o koncesijama jasno ukazuje kakve su ovlasti Ministarstva financija. Ponovno naglašava da dokumentacija za nadmetanje ne sadrži sve ono što je propisano odredbom članka 22. stavak 2. točka 1., 2., 8. i 9. u vezi sa stavkom 9. Navodi da sud nije mogao ne primijetiti da nedostaje nacrt ugovora o koncesiji, ali tu okolnost opravdava "tumačenjem" Zakona o koncesijama "primjenom" odredbe članka 22. stavka 2. Zakona, ali ignorira zapovjednu odredbu stavka 9. tog članka Zakona. Ističe da je postupak provjere ponuda proveden nezakonito, budući da u spisima nema dokaza da je najmanje jedan član stručnog povjerenstva za koncesiju imao važeći certifikat, kako to propisuje odredba članka 16. stavka 5. Zakona o koncesijama. Sud navedeni prigovor odbija uz obrazloženje da se ovdje radi o postupku davanja koncesije na pomorskom dobru pa da u ovom postupku niti ne sudjeluje stručno povjerenstvo za koncesiju u smislu odredbe članka 16. Zakona o koncesijama, nego sudjeluje stručno tijelo za ocjenu ponude za koncesije na pomorskom dobru koje je osnovano i imenovano odlukom Vlade Republike Hrvatske. Međutim, i članak 23. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama propisuje da stručno tijelo za ocjenu ponuda za koncesiju, čine stručni djelatnici iz područja prostornog planiranja, turizma, zaštite okoliša, ekonomije, prava, pomorske prometne struke i druge odgovarajuće struke iz područja koje obuhvaća određena koncesija. Također, broj članova stručnog povjerenstva u situaciji kada Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama izrijekom ne propisuje broj članova tada se mora primijeniti Zakona o koncesijama. Stoga, nalaz i mišljenje Stručnog povjerenstva od 10. svibnja 2021. u kojem ne piše broj članova stručnog povjerenstva, a niti su ga isti potpisali, budući je isti potpisan samo od jednog člana je u suprotnosti s odredbom članka 16. stavka 14. Zakona o koncesijama. Nadalje, postupak provjere ponuda je proveden nezakonito, budući da tuženik kao davatelj koncesije nije utvrdio obvezatne razloge za isključenje gospodarskog subjekta sukladno odredbi članka 24. Zakona o koncesijama, pri čemu smatra da se ne može pozivati na odredbu članka 18. Uredbe o postupku davanja koncesije na pomorskom dobru, jer su morala taksativno biti navedena sva kaznena djela na koja ukazuje odredba članka 24. Zakona o koncesijama. Postupak provjere ponuda je proveden nezakonito jer spisu predmeta ne prileži Studija opravdanosti davanja koncesije, procjena vrijednosti koncesije, obavijest nadležnom Državnom odvjetništvu. Sud ne dovodi u pitanje okolnost da Studija opravdanosti davanja koncesije nije dana na uvid prilikom uvida u spis 8. prosinca 2021., a što je protivno načelu transparentnosti. Upire na odredbu članka 19. stavka 9. Zakona o koncesijama. U odnosu na prigovor tužitelja, a glede podugovaranja ističe da prema mišljenju Ministarstva financija proizlazi da su

sporedne djelatnosti turističko-ugostiteljske ne da nisu "manjeg opsega", što je elementarna pretpostavka uopće davanje tih usluga na obavljanje trećim osobama, već je riječ o uslugama koje po studiji gospodarske opravdanosti čine prihod od 70% cijele koncesije, zbog čega nije moguće iste podugovarati. Smatra da zainteresirana osoba Žnjan d.o.o., kao ponuditelj ne raspolaže sredstvima koja su predviđena kao ulaganje od 135.362.064,00 kuna, budući da na računu ima u prosjeku 145.390,00 kuna, zbog čega smatra pogrešnim zaključak suda da je financijska snaga dokazana traženim pismom namjere banke i garancijom banke. Nadalje, sud se nije osvrnuo na ostale razloge prigovora tužitelja, a glede rekapitulacijskog lista, idejnog projekta zahvata u prostoru, te nedostatkom sadržaja Studije gospodarske opravdanosti. Upire na odredbu članka 14. Zakona o koncesijama te ističe da je tužitelj dokazao da je još 14. lipnja 2017. ishodio prvu, zatim 19. prosinca 2018. drugu lokacijsku dozvolu, upravo u odnosu na prostoru uvale Žnjan, na koju se odnosi predmetna odluka. Konačno, smatra da je sudjelovanje zainteresirane osobe Žnjan d.o.o. čiji je jedini osnivač jedinica lokalne samouprave Grad Split, neustavna. Upire na odredbu članka 49. te 135. do 138. Ustava Republike Hrvatske. Predlaže presudu i rješenje poništiti te usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja, odnosno podredno, predmet vratiti na ponovno raspravljanje, te potražuje trošak sastava žalbe.

3. Tužitelj Adriatic Booking j.d.o.o. u žalbi navodi da pobijana odluka tuženika nema obrazloženje kako je to propisano odredbom članka 98. Zakona o općem upravnom postupku. Taj nedostatak odluke Vlade Republike Hrvatske sud otklanja uz obrazloženje koje se odnosi na izreku odluke, a ne na obrazloženje iste. Smatra da je trebalo utvrditi i nezakonitost samog postupka koji je prethodio donošenju pobijane odluke. Zapisnik s javnog otvaranja ponuda od 29. ožujka 2021. u rubrici obavezna dokumentacija, pod rednim brojem 22 ima naslov "Uvjerenje nadležnog tijela za izdavanje lokacijske dozvole" i da je zahvat prikazan u idejnom projektu planiran dokumentima prostornog uređenja i prema studiji gospodarske opravdanosti. Međutim, dio tog uvjerenja "prema studiji gospodarske djelatnosti" nije propisan niti Uredbom, niti dokumentacijom za nadmetanje. Isto tako, stručno tijelo u svojem nalazu i mišljenju od 10. svibnja 2021. navodi da je uvidom u ponudu trgovačkog društva Adriatic Booking d.o.o. utvrđeno da istom nedostaje uvjerenje nadležnog tijela za izdavanje lokacijske dozvole, da je zahvat prikazan u idejnom projektu planiran dokumentima prostornog uređenja i prema studiji gospodarske opravdanosti te da je zaprimljena ponuda neuredna." Međutim u tom istom mišljenju to tijelo, a u odnosu na ponudu trgovačkog društva Žnjan d.o.o. ne navodi formulaciju "i prema studiji gospodarske opravdanosti". Smatra da se radi o diskriminatornom ponašanju prema tužitelju jer je kao rekapitulacijska oznaka za Žnjan d.o.o. navedeno "Da" iako naziv zahvata u prostoru nosi naziv "Uređenje priobalnog pojasa Žnjanski plato – Grad Split", a ne kako to dokumentacija za nadmetanje navodi "izgradnja i gospodarsko korištenje plaže na dijelu k.o. Split u uvali Žnjan". Također ističe da nije bio prethodno isključen, a dokumentacija za nadmetanje propisuje da su razlozi za isključenje ako ponuda ne sadrži potpunu dokumentaciju propisanu obaviješću o namjeri davanja koncesije. Kako tužitelj nije bio prethodno isključen, to je s obzirom na to da je bila vidljiva razlika od 326 milijuna kuna financijski povoljnije ponude tužitelja u odnosu na ponudu Žnjan d.o.o. to je članove stručnog tijela trebalo upozoriti da postupaju s posebnom pažnjom

i u javnom interesu. Također sud relativizira izostanak zakonske obveze donošenja rješenja o odbijanju tužiteljeve ponude kao neuredne, na način da je stajalište da iako se radi o povredi Zakona, ista nije bila od utjecaja. Međutim tužitelj smatra da ako je tuženik utvrdio da je ponuda neuredna bio je dužan donijeti rješenje o odbijanju takve ponude kao neuredne. Tužitelj i nadalje smatra da je dostavio uvjerenje koje nazivom i sadržajem odgovara uvjerenju iz Uredbe pa nije točno utvrđenje da nije dostavio traženo "Uvjerenje nadležnog tijela za izdavanje lokacijske dozvole da je zahvat prikazan u idejnom projektu planiran dokumentima prostornog uređenja" budući da osim u članku 18. stavka 2. točka 6. Uredbe u niti jednom drugom zakonskom, ni podzakonskom propisu se ne navodi naprijed navedeni pojam. Ponovno ističe da u zapisniku o otvaranju ponuda i nalazu i mišljenju stručnog tijela je navedena formulacija iz traženog uvjerenja proširena na način da je dodano "i prema studiji gospodarske opravdanosti" koja ne postoji u Uredbi. Smatra pogrešnim shvaćanje suda da u konkretnom slučaju nadležna tijela tuženika nisu morala ocjenjivati dostavljeno uvjerenje o namjeni - statusu zemljišta, odnosno utvrđivati da li iz uvjerenja proizlazi usklađenost idejnog projekta tužitelja s dokumentima prostornog uređenja. Ovo iz razloga jer je u stručnom tijelu tuženika bila članica dipl. ing. građ. Snježana Đurišić iz Uprave za prostorno uređenje i dozvola državnog značaja Ministarstva prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine Republike Hrvatske, načelnica sektora lokacijskih dozvola i investicija, zbog čega je trebalo primijeniti odredbu članka 47. stavka 6. i 7. te stavka 10 Zakona. Smatra da ponuda Žnjan d.o.o. nije pravilno ocjenjena i to kako glede naziva zahvata, kao i glede prvog i drugog dijela idejnog projekta, o čemu se sud nije očitovao. Konačno, sud je neosnovano odbio provođenja predloženih dokaza i to vještačenje po vještaku arhitektonske struke, pa predlaže da se presuda i rješenje ponište i riješi ova stvar, na način da se pobijana odluka utvrdi ništavom, podredno poništi, te potražuje trošak sastava žalbe.

4. Tuženik i zainteresirana osoba nisu dostavili odgovore na žalbe.

5. Žalbe tužitelja podnesene protiv presude prvostupanjskog suda nisu osnovane. Žalbe tužitelja podnesene protiv rješenja prvostupanjskog suda djelomično su osnovane.

6. Ispitujući prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih razloga (članak 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima -"Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS), Sud ne nalazi postojanje niti jedne žalbene osnove zbog koje bi pobijana presuda bila nezakonita.

7. U odnosu na žalbene navode tužitelja Mehatronika Burazin d.o.o., treba reći da je pravilno prvostupanjski sud zaključio da nije osnovan prigovor da bi se u konkretnom slučaju radilo o obveznoj objavi obavijesti o namjeri davanja koncesije u Službenom listu Europske unije. Naime, odredbom članka 40. stavka 1. Zakona o koncesijama (Narodne novine, broj 69/17. i 107/20.-dalje: ZK) propisano je da se odredbe glave IV dijela prvog ovog Zakona primjenjuju na koncesije za usluge čija je procijenjena vrijednost jednaka ili veća od praga iz članka 4. ovoga Zakona te koncesije za radove. Odredbe glave IV dijela prvog ovog Zakona, osim članaka 42., 44., 49., 50., 52. i 53. primjenjuju se i na koncesije za gospodarsko korištenje općeg ili drugog dobra čija je procijenjena vrijednost jednaka ili veća od praga iz članka 4. ovoga Zakona. Dakle naprijed navedenom odredbom ZK-a isključena je primjena odredbe članka 44.

Zakona kojom je propisan način objave obavijesti o namjeri davanja koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra kao općeg dobra, te je pravilno primijenjena odredba članka 30. stavka 1. i članka 31. stavka 1. i 8. ZK-a zbog čega nije postojala obveza objave obavijesti u Službenom listu Europske unije.

8. Nadalje, time što je u obavijesti o namjeri davanja koncesije navedeno da istu Vlada Republike Hrvatske donosi na temelju mjerodavnih odredaba Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama ("Narodne novine", broj: 158/03., 100/04., 141/06., 38/09., 123/11., 56/16. i 98/19. – dalje: ZPDML) u svezi ZK-a, nije učinjena povreda odredbe članka 7. stavka 1. točke 1. ZK-a, budući da je izvan svake sumnje da Vlada Republike Hrvatske, kao davatelj koncesije, tu obavijest odnosno odluku o davanju koncesije donosi u ime Republike Hrvatske.

9. Glede prigovora o neskladu između dokumentacije o nabavi i obavijesti o namjeri davanja koncesije treba reći da je odredbom članka 5. točka 17. ZK-a propisano da je dokumentacija za nadmetanje bilo koji dokument koji je sastavljen ili na koji davatelj koncesije upućuje, a u kojem se opisuju ili određuju elementi koncesije i postupka davanja koncesije, uključujući obavijest o namjeri davanja koncesije, tehničke i funkcionalne zahtjeve, predložene uvjete koncesije, formate dokumenata koje podnose natjecatelji ili ponuditelji, informacije o općim primjenjivim obvezama te svu dodatnu dokumentaciju. Imajući u vidu naprijed navedenu odredbu ZK-a, a kako je Vlada Republike Hrvatske obavijest o namjeri davanja koncesije objavila u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (broj objave: 2021/S 01K-0002881 od 22. siječnja 2021.) u kojoj se navodi da se koncesija daje na pomorskom dobru u svrhu izgradnje i gospodarskog korištenja plaže na dijelu k.o. Split, uvala Žnjan te da su glavne djelatnosti koncesije iznajmljivanje plažnih rekvizita, čuvanje stvari, privez i odvez, te parking dok su sporedne djelatnosti koncesije ugostiteljsko-trgovačke djelatnosti i sportsko-rekreacijske djelatnosti, to se navedeni prigovor tužitelja ocjenjuje neosnovanim.

10. Nadalje, u sporu je pravilno utvrđeno da su primjedbe koje je Ministarstvo financija dalo u dopisu od 16. lipnja 2021. u postupku prije donošenja osporene odluke otklonjene budući je sukladno prostornoplanskoj dokumentaciji predmetno područje po namjeni plaža pa je i obavijest o namjeri davanja koncesije, kao predmet koncesije, definirala kao plažu, odnosno izgradnju i gospodarsko korištenje plaže te je stoga s obzirom na predmet ove koncesije koncesijska naknada i određena onako kako to određuje odredba članka 16. Uredbe o postupku davanja koncesije na pomorskom dobru ("Narodne novine", broj: 23/04., 101/04., 39/06., 63/08., 125/10., 102/11., 83/12. i 10/17. – dalje: Uredba) kojom su i propisani kriteriji za određivanje visine koncesijske naknade za plaže.

11. Nedostatak na koji upire tužitelj u svezi dokumentacije za nadmetanje (članak 22. stavak 2. ZK-a) nije od utjecaja na zakonitost odluke tuženika o odabiru i davanju koncesije budući su svi bitni elementi ugovora o koncesiji, koji osiguravaju da se ispoštuje odluka o davanju koncesije, navedeni u toj odluci, a i sadržani u svim ostalim dokumentima odnosno obavijesti o davanju koncesije i dokumentaciji za nadmetanje.

12. Ovdje se radi o davanju koncesije na pomorskom dobru pa ovaj postupak provodi stručno tijelo za ocjenu ponuda, kojeg je sukladno odredbi članka 23. stavka 3. ZPDML-a imenovala Vlada Republike Hrvatske, a ne stručno povjerenstvo kakvog

ima u vidu odredba članka 16. ZK-a. Kako je sukladno Poslovniku o radu Stručnog tijela za ocjenu ponuda za koncesiju na pomorskom dobru nalaz i mišljenje od 10. svibnja 2021. tog Stručnog tijela koje je izvršilo analizu cjelokupne pristigle dokumentacije, potpisala predsjednica tog tijela, kako je to i propisano odredbom članka 9. stavka 1. Poslovnika o radu tog tijela, to Sud ne nalazi povrede odredaba zakona na koje tužitelj upire.

13. Prema odredbi članka 18. Uredbe, koja je ovdje mjerodavna, ponuda obvezatno sadrži, između ostalog, izjavu da ponuditelju ili osobi ovlaštenoj za zastupanje nije izrečena pravomoćna osuđujuća presuda za jedno ili više kaznenih djela iz područja gospodarskoga kriminala, a u skladu s kojom i sačinjen obrazac izjave – Prilog 6. dokumentacije za nadmetanje i u kojem se navode kaznena djela opisana u glavi XXIV Kaznenog zakon Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19.) kao i pojedinačno navedena sva kaznena djela propisana tom glavom Zakona, zbog čega nije osnovan prigovor tužitelja da obrazac ne sadrži sva kaznena djela navedena u članku 24. ZK-a.

14. Točkom 8.1. – Podugovaranje, dokumentacije za nadmetanje propisano je da u cilju boljeg iskorištavanja pomorskog dobra za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji koncesionar može, uz prethodnu suglasnost davatelja koncesije, s trećim osobama sklapati ugovore o obavljanju sporednih djelatnosti iz područja usluga sukladno odredbi članka 26. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama.

14.1. Spisu predmeta prileži Studija gospodarske opravdanosti koncesije na pomorskom dobru u svrhu izgradnje i gospodarskog korištenja plaže na dijelu k.o. Split, uvala Žnjan, zainteresirane osobe, prema kojoj se dio sporednih djelatnosti i to dio sportskih i rekreativnih sadržaja planira dati u podugovor. Kako iz mišljenja Ministarstva financija od 16. lipnja 2021. proizlazi da su prema novo dostavljenoj Studiji prihodi od sporednih djelatnosti u prvog godini 32,8% do 42,14% u zadnjoj godini trajanja koncesije, a koje primjedbe je i Stručno tijelo za ocjenu ponuda imalo u vidu kako to proizlazi iz priložene tablice koja sadrži i obrazloženje glede stavljenih primjedbi iz dopisa Ministarstva financija to nije osnovan prigovor tužitelja da je riječ o uslugama koje po Studiji čine prihod od 70% cijele koncesije.

15. Prvostupanjski sud je detaljno obrazložio zbog čega je prihvatio pravilnom odluku tuženika, a glede ocjene financijske snage zainteresirane osobe budući je zainteresirana osoba sukladno točki 5.2. dokumentacije za nadmetanje priložila pismo namjere i garanciju OTP banke d.d. Split za dobro ispunjenje obveza iz ugovora o koncesiji koja će se sklopiti u visini 5% od ukupne vrijednosti investicije, koje obrazloženje prihvaća i ovaj Sud jer je utemeljeno na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni materijalnog prava.

16. Također, kako prema pozitivnim propisima nema zapreke da jedinica lokalne samouprave osnuje trgovačko društvo koje po podnesenoj ponudi i nakon provedenog postupka kao ponuditelj s najpovoljnijom ponudom dobije koncesiju na pomorskom dobru to je pravilno i taj prigovor tužitelja ocjenjen neosnovanim.

17. U odnosu na žalbu tužitelja AdriaticBooking j.d.o.o. treba reći da imajući na umu naprijed citiranu odredbu članka 44. stavka 1. ZK-a, kojom je isključena primjena odredbe članka 50. tog Zakona, odluka tuženika je i po ocjeni ovog Suda dostatno obrazložena na način kako to nalaže odredba članka 37. stavka 1. točke 1. ZK-a budući

je u istoj navedeno da se predmetna koncesija daje, između ostalog, i sukladno Nalazu i mišljenju Stručnog tijela za ocjenu ponuda za koncesije na pomorskom dobru kako to propisuje i odredba članka 23. stavka 1. ZPDML-a. U tom Nalazu i mišljenju od 10. svibnja 2021. koji je strankama dostavljen, što tužitelj niti ne dovodi u sumnju, detaljno je obrazloženo zbog čega je, s obzirom na sadržaj dokumentacije za nadmetanje i obavijest o namjeri davanja koncesije na pomorskom dobru u svrhu izgradnje gospodarskog korištenja plaže, zaključeno da ponuda tužitelja nije uredna.

17.1. Naime, prema točki 5.2.5. dokumentacije za nadmetanje ponuditelji su bili dužni dostaviti uvjerenje nadležnog tijela za izdavanje lokacijske dozvole da je zahvat prikazan u idejnom projektu planiran dokumentima prostornoga uređenja, čemu tužitelj međutim nije udovoljio. Ovo iz razloga jer iz uvjerenja od 3. ožujka 2021., kojeg je tužitelj dostavio uz svoju ponudu, proizlazi da se ono odnosi na prostornoplanski status predmetnih čestica koje se nalaze u obuhvatu Detaljnog plana uređenja priobalnog područja Trstenik – Radoševac ("Sl. gl. Grada Splita", broj: 48/14. – proč. tekst, 54/16., 69/16. – proč. tekst) unutar građevinskog područja s naznačenim zonama za pojedine katastarske čestice što se ne može smatrati uvjerenjem kakvo ima u vidu naprijed navedena odredba dokumentacije za nadmetanje. Stoga, kako tužitelj nije priložio uvjerenje kakvo je traženo dokumentacijom za nadmetanje neosnovano smatra da je Stručno tijelo bilo dužno ocijeniti dostavljeno uvjerenje koje se ne odnosi, kako je već navedeno, na to je li zahvat u prostoru prikazan idejnim projektom planiran dokumentima prostornog uređenja.

18. Nadalje, odredbom članka 34. stavka 11. ZK-a propisano je da se rješenja iz stavaka 4. i 9. ovoga članka mogu pobijati žalbom protiv odluke o davanju koncesije, odnosno odluke o poništenju postupka davanja koncesije. Stoga, time što davatelj koncesije nije donio posebno rješenje o odbijanju tužiteljeve ponude (stavak 4.) nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, budući je tužitelj u ovom sporu, sukladno naprijed navedenoj odredbi članka 34. stavka 11. ZK-a isticao prigovore koji se odnose na valjanost njegove ponude, a posljedično tome i na nezakonitost odluke tuženika, a koji prigovori su presudom prvostupanjskog suda odbijeni, uz obrazloženje kakvo je tom presudom dano, koje obrazloženje prihvaća i ovaj Sud.

19. Konačno, glede prigovora tužitelja o nedostatnom obrazloženju presude treba reći da se obveza obrazlaganja odluka ne može shvatiti kao zahtjev za detaljnim odgovorom na svaki navod, već opseg obrazlaganja odluke ovisi o prirodi iste te se utvrđuje prema okolnostima konkretnog slučaja i prirodi stvari, s tim da u obrazloženju moraju biti navedeni jasni i argumentirani razlozi na kojima je donesena odluka utemeljena, čemu je ovdje udovoljeno, jer je u osporenoj presudi prvostupanjski sud naveo sve relevantne razloge kojima se rukovodio ocjenjujući odluku tuženika zakonitom.

20. Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, a uzimajući u obzir činjenice utvrđene u upravnom postupku, prvostupanjski sud je utvrdio da je osporena odluka donesena u pravilno provedenom postupku, te na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava. U obrazloženju presude izložio je sve bitne činjenice koje proizlaze iz izvedenih dokaza te je, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje i relevantne propise, naveo razloge zbog kojih je odbio tužbeni zahtjev, odgovorivši pri tom na sve tužbene navode, a naveo je razloge zašto

nije izveo predložene dokaze. Time je sud postupio u skladu s odredbom članka 60. stavka 4. ZUS-a.

21. Kod primjene odredbe članka 79. stavka 1. ZUS-a, u svezi s člankom 20. stavkom 4. istog Zakona tuženiku ne pripada trošak zastupanja po državnom odvjetništvu sukladno propisima o nagradama i naknadama za rad odvjetnika. Naime, člankom 20. stavkom 4. ZUS-a propisano je da kada je Vlada Republike Hrvatske tuženik u upravnom sporu, za poduzimanje radnji u sporu može ovlastiti službenu osobu pojedinog ministarstva ili drugog središnjeg tijela državne uprave iz čijeg djelokruga je predmet upravnog spora, uz sukladnu primjenu stavka 3. ovoga članka. Dakle, iz navedenog proizlazi da primarno zastupanje tuženika u upravnom sporu vrši službena osoba javnopravnog tijela iz čijeg je djelokruga predmet upravnog spora, a tek kao fakultativna mogućnost predviđeno je da tijela državne uprave i druga državna tijela po punomoći čelnika može zastupati državno odvjetništvo. Stoga, zastupanje tuženika od strane državnog odvjetništva temeljem punomoći ne daje pravo tuženiku na naknadu troškova postupka sukladno propisima o nagradama i naknadama za rad odvjetnika te bi se zauzimanje suprotnog pravnog shvaćanja strankama u upravnom sporu nametao prekomjeran teret i onemogućavao pristup sudu, kakvo shvaćanje je zauzeto i u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske (primjerice presuda broj U-zpz-1/20 i U-zpz-2/20 i dr.). Također, u naprijed navedenim odlukama Vrhovni sud Republike Hrvatske obrazlaže zbog čega nije niti prihvatljiva usporedba s odredbom članka 163. ZPP-a.

22. Slijedom navedenog, valjalo je pozivom na odredbu članka 74. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci presude. Temeljem odredbe članka 67. stavka 3. ZUS-a u svezi odredbe članka 79. stavka 1. istog Zakona odlučeno je kao u točki I. i II. izreke rješenja. Točka III. izreke rješenja utemeljena je na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a imajući u vidu razmjernost uspjeha tužitelja u žalbenom postupku.

U Zagrebu, 3. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća
Jelena Rajić

Broj zapisa: **9-30867-10296**

Kontrolni broj: **089da-ac833-1427c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Jelena Rajić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.